UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De b[ea]to Vincentio martyre. Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

mon ipm̄ ſuffocauit. Vñ p̄fecto dicit beata agnes. Ille cui⁹ voluntatē volebat pficere pratem in euz accepit: ⁊ occidit/ demones ꝙ̄ppe ſunt iuſticiarij dei: q̄ etſi a ſeipis hn̄t voluntatē malā: a deo tn̄ iuſtā accipiūt poteſtatē. j. Re. xviij. Spūs dn̄i mal⁹ inſilijt in ſaul. Eſt em̄ malus ꝓpter iniquā voluntatem: ſed eſt ſpūs dn̄i quo ad ſibi datam poteſtatem.

Scd̄o vicit ardorē combuſtionis. Vicarius em̄ p̄fecti noīe aſpaſius fecit eā in ignē copioſum iactari: ſed diuīa grā refrigeriū ſibi dedit. Eccl. lj. In medio ignis nō ſū eſtuata. Flāma aūt i duas ptes diuiſa ſeditioſum ꝑplm̄ exurebat.

Tertio vicit terrorē occiſionis. Fecit em̄ p̄dictus vicari⁹ eā in gutture gladio feriri qd̄ ipa cū oī patientia ſuſtinuit. ſicq̄ celeſtē palmā adq̄ſiuit: paſſa tp̄e Conſtātini magni q̄ cepit anno dn̄i. cccix. Ptz itaq̄ quō btā agnes armis charitatꝫ armata victorioſa ſemꝑ int̄ tormenta permanſit. Id̄o nūc in celis cū chr̄o regnat glorioſa. Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū i throno meo: ſic̄ ⁊ ego vici ⁊c̄. Eo aūt glīoſior apparet ei⁹ victoria q̄ i teneriori etate/ ſic ꝯſtanter triumphauit. Erat ei dum paſſa ē etatis tredecim annoꝝ tm̄. Id̄o de ipa dic̄ Amb. li. de virginib⁹. Stupete vniuerſi q̄ iā diuinitatꝫ teſtis extiterit q̄ adhuc arbitra ſui ꝑ etatē eē nō poſſet. Fecit deniq̄ vt ei de deo crederet̄ cui de hoīe adhuc non credebat̄. q̄ꝛ qd̄ vltra naturā eſt h̄ de auctore nature eſt. Nouum martyrij gen⁹: nondū idonea pene ⁊ iā matura victorie. Hec Amb.

Tertia eſt dignitas glīoſe claritatꝫ. j. Re. ij. Quicūq̄ honorificauerit me glorificabo eū dic̄ dn̄s. Glīficauit aūt dn̄s beatā agnetē ⁊ clarere eam fecit tripliciter.

¶ Primo prudentia verboꝝ

¶ Scd̄o teſtimonia factoꝝ.

¶ Tertio euidētia miraculoꝝ

Primo prudētia verboꝝ vt ptz in rn̄ſionib⁹ ſuis ad p̄fectū ⁊ filium ei⁹. Vide legendā. Prouer. xvij. In facie prudentis lucet ſapia.

Scd̄o teſtimonia factoꝝ Prouer. vl. Non extinguet̄ in nocte lucerna ei⁹. Judith. xv. Tu glīa hierl'm: tu leticia iſrl': tu honorificentia ꝑpli eo q̄ caſtitatem amaueris.

Tertio claruit euidentia miraculoꝝ. Ps. Illuxerunt coruſcationes tue orbi terre. Filiū em̄ p̄fecti a diabolo ſuffocatū oꝛone ſua ſuſcitauit: ⁊ ſuſcitat⁹ publice chr̄m p̄dicauit. Prefectus aūt viſo tanto miraculo eā liberare voluit ſed ꝓſcriptionē metuēs vicariū dereliq̄t ⁊ triſtꝫ abſceſſit. Itē octaua die mortis ſue parentib⁹ ſuis iuxta tumulū ei⁹ vigilantibus apparuit chorus v̄ginū fulgentiū int̄ q̄s erat beata agnes: ⁊ a dextrꝫ ei⁹ agn⁹ niue candidior dicēs. Congaudete mecū q̄ꝛ cū his oib⁹ lucidas ſedes accepi. Conſtantia aūt v̄go filia Conſtātini lepra grauiſſima laborans ad tumulū ei⁹ veniens ⁊ orans obdormiuit. viditq̄ beatā agnetē dicentē ſibi. Conſtantia/ ſi in chr̄m credidꝫ: ꝯtinuo liberaberis. Euigilās aūt iuenit ſe ſanatā. Que baptiſmū recipiēs ſuꝑ corp⁹ ſctē agnetꝫ baſilicā fecit: ⁊ ibi in v̄ginitate degēs: mltas exēplo ſuo ibidem v̄gines aggregauit. Ex dictis itaq̄ ptz q̄m btā agnes veſte nuptiali ornata v̄go fuit ſapientiſſima ſemꝑ ꝑata. Id̄o cū ſponſo chr̄o introiuit ad celeſtes nuptias. Rogem⁹ igit̄ hāc ſacratiſſimā v̄ginē vt ei⁹ meritꝫ ⁊ p̄cib⁹ veſte nuptiali ſꝑ inueniamur induti ⁊ ad celeſte regnū ſemꝑ introire ꝑati: Amen.

¶ De btō Vincentio martyre. Sermo.

Exiuit vincēs vt vinceret. Apoc. vj. Vincenti⁹ a vincēdo d̄r q̄ſi vincēs incendia: vl' victoriā tenēs. Ex v̄tute nāq̄ fidei vicit mūdū ⁊ oia q̄ in mūdo ſunt. j. Jo. vi. Hec ē victoria q̄ vicit mūdū fides nr̄a. Et Heb. xj. Scti ꝑ fidē vicerūt regna. Ideirco tā ꝓpt̄ nois ꝯueniētiā q̄ ꝓpt̄ victorie excellentiā d̄ q̄ dare deo dicturi ſum⁹. Recte d̄ btō vincentio ſumūt̄ ad p̄ns v̄ba ꝓpoſita: vicꝫ Exiuit vincēs vt vinceret. Exiuit inquā ab oī iordinato ⁊ carnali affectu ad ſtadiū ſpūalis certamis vincens ſeipm̄ vt vinceret mundū. Vicit aūt btūs vincenti⁹

ṫria p̄cipue q̄ ſunt in mundo.
Primo vicit errorē falſitatis per ſapiē-tialem claritatem.
Scd̄o vicit amorē mundanitatis p̄ diui
Tertio vicit terrorē pe (nalē charitatē.
nalitatꝫ per ſpũalem firmitatē.
De his trib⁹ dicit Aug⁹. Ut cū oībus erroribꝰ: amoribꝰ ꝛ terroribꝰ vincat̄ hic mū-dus martyria ſctōꝝ docēt ꝛ docuerūt

PRimo vicit errorē falſitatꝫ p̄ ſa. ꝛc̄. Mund⁹ q̄ppe plen⁹ eſt errore ꝛ fal-ſitate. Semꝑ p̄ditor eſt mund⁹: q̄ e tempꝰ mittit ꝛ tn̄ ſꝑ labore cruciat. Eccs. ij. Cuncti dies ei⁹ laboribꝰ pleni ſūt ꝛ erūnis Et eiuſdē. iiij. Laborare nō ceſſat. Greg. Mens auari q̄ pri⁹ ex abundātia requiē q̄ſierat poſtea ad cuſtodiā grauiꝰ laborat. Item ſecuritatē p̄mittit ſed ſemꝑ timorē ingerit ꝛ multis exponit p̄iculis. Seneca. Diues quē tu felicē putas cunctꝫ admirā-tibꝰ dolet: ſepe ſuſpirat: multi illū comitā-tur ſic cadauera lupi. Ps. Poſuiſti arma-mentū ei⁹ formidinē. Et iob. iij. Cum pax ſit ſemꝑ inſidias ſuſpicat̄. Itē mund⁹ pro-mittit ꝯſolationē ꝛ gaudiū ſed amaritudi-nē adducꝫ ꝛ luctū. Boeci⁹ lib. de ꝯſolati. Quā multis amaritudinibꝰ hūane felicita-tis dulcedo reſperſa eſt. Prouer. xiiij. Ri-ſus dolore miſcebit̄ ꝛ extrema gaudij lu-ctus occupat. Hec ſupradicta p̄mittebat mund⁹ diuiti illi de q̄ dr̄ Lu. xij. Diuitꝫ cu-iuſdā ager vberes fruct⁹ attulit ꝛc̄. qui di-cebat Aīa mea mlt̄a bona habes ꝛc̄. Re-quieſce: comede ꝛ bibe ꝛc̄. ſed errore ꝛ fal-ſitate mundi decept⁹ eſt. Uñ audiuit vo-cem dicentē ſibi. Stulte hac nocte repetēt a te animā tuā ꝛc̄. Patet itaqꝫ q̄m mund⁹ plen⁹ eſt erroribꝰ ꝛ falſitatibꝰ. Sꝫ hmōi er-rores ꝛ falſitates vicit beat⁹ Uincenti⁹ p̄ vere ſapientie luminoſitatē. Sic em̄ dicit Auguſtinus. xiiij. de tri. Reꝝ diuinaꝝ ſciē-tia p̄prie ſapia nomiat̄. Et ipſi ſapiētie ſic dicit idem Aug. xij. de triñ. deputat̄ ſupe-rior pars rōnis. q̄ vt ipe in eodē lib. di. intē-dit rōnibꝰ eternis. ſ. diuis ꝯſpiciendis ꝛ cō-ſulēdis: ꝛ p̄ reglas diuias dirigit act⁹ hu-manos. Iō ꝑa ſapientia illuminat intelle-ctū ad cognitionē diuinoꝝ ꝛ eternoꝝ: oſtē-dendo falſitatē tp̄alium ꝛ mundanoꝝ. Iō p̄ ſapientiā vincit̄ error ꝛ fallacitas mūdi. Iō bñ dicit Berñ. Inueniſti plane ſapiē-tiā ſi hui⁹ mundi deſiderabilia paruipen-das: ſi eternā patriā toto deſiderio ꝯcupi-ſcas. Inueniſti plane ſapiētiā ſi hec tibi ſa-piunt ꝓut ſunt. Hec ille. Apparuit aūt b̄ti Uincentij ſapia p̄cellens maxie ex tribus.
Primo ex pontificis atteſtatiōe
Scd̄o ex fidei defenſiōe.
Tertio ex p̄ſidis ꝯfutatione.

Primo ex pontificis atte-

ſtatione. Ualeri⁹ em̄ ep̄s cui⁹ erat diacon⁹ ꝓpter ſuā ſapiam ꝛ eloquētiā diuini verbi curā ꝛ reſponſa facienda p̄ fide ſibi cōmiſit Ecci. xv. Impleuit eū dn̄s ſpū ſapie ꝛ in-tellectus. Et puer. iij. Btūs hō q̄ inuenit ſapiam ꝛ q̄ affluit prudentia.

Scd̄o ex fidei defenſione.

Per ſapiam em̄ dei q̄ lucebat in eo verita-tem fidei ꝟtuoſe defēdebat. Prouer. xxiiij Uir ſapiens fortis ē. et Sap. vij. Sapiaꝫ non vincit malicia.

Tertio ex preſidis ꝯfuta-

tione. Suis em̄ ſapientiſſimis rñſionibꝰ p̄-ſidem dacianū ꝯfutauit. Lu. xxi. Ego da-bo vobis os ꝛ ſapiam cui nō poterūt reſi-ſtere ꝛ ꝯdicere oēs aduerſarij vr̄i Prouer. In labijs ſapientꝫ inuenit̄ ſapia.

SEcundo vicit amorē mundanitatꝫ p̄ cordialē charitatē. Unum enim ꝯriorum ſi fortius fuerit vincit reli-quū. ſic calidū intenſū vincit ꝛ deſtruit fri-gidū. Amor aūt mundi ꝛ amor dei ꝯriant̄ Ja. iiij. Amicicia hui⁹ mūdi inimica ē deo. Et Aug. Duo ſunt amores. amor dei: et amor mundi. ſꝫ vbi eſt amor mūdi nō pōt intrare amor dei. Uñ pꝫ int̄ eos oppoſi-tio ꝛ ꝯrietas. Amor igit̄ dei ſi verus fue-rit et feruens vincit oīno amorem mundi. Chryſ. Uere non ē ſuꝑ terrā q̄d amet qui donū dei in ꝟitate guſtauerit. Erat aūt in b̄tō vincentio charitas diuina feruens ꝛ in-tenſa. Iō in ipſo fuit amor mundanitatis penitus extinct⁹. Habuit etiā diuina cha-ritas in beato Uincentio triplex principa-le incendium.
Primū ē incendiū affectionis imutabil̄
Scd̄m eſt incendiū locutionis inuincibil̄
Tertiū ē incendiū opationis admirabil̄

Primū eſt incendiū affe-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ctionis immutabil. Cañ. viij. Aque multe nō potuerunt extinguere charitatē. Vnd̄ Amb. in ser. huiꝰ diei. Torquet vincentiꝰ tundit: flagellat: ſ3 inuictꝰ ꝓ sctō noīe animus nō ↄcutit: plꝰ ardēs igne zeli q̄3 ferri

Scḋm fuit incendiū locu- tionis inuincibilis. Ecci. xxviij. Surrexit helias q̄ſi ignis ꝛ v̄bū illiꝰ q̄ſi facula ardebat. Vñ cū btūs valeriꝰ cū manſuetudine rñderet p̄ſidi daciano: feruens ſpū ꝓrupit in hanc vocē vincentiꝰ ꝛ ait epo. Quid ſub murmure manſuetoꝝ v̄boꝝ ſuperbū hūc alloquer3: Exclama potiꝰ ꝛ increpa infidelem iſtū nō chriſticolā. Et ad tyrannū3 dixit. Exurge ꝛ toto malignitatis ſpū debachare. Plus eñ videbis me poſſe dum torqueor q̄3 poſſis ip̄e q̄ torques Matth. xij. Ex abundantia cordis os loquit.

Tertiū eſt incēdiū opatio nis admirabil. Letabat enim in tormentis ꝛ ſurſum erectis luminib⁹ dñm deprecabat. Vñ exclamat Prudētiꝰ. O miles inuictiſſime fortiſſimoꝝ fortior: iā te ſeua et aſpera tormēta tremūt victorē. ij. Co. xij. Placeo mihi in ꝑſecutionib⁹ ꝛ in anguſtijs ꝓ chr̄o.

TErtio vicit terrorē penalitatis ꝑ ſpiritualē firmitatē ꝛ ↄſtantiā Lu. xij. Ne terreamini ab his q̄ oc. cor. ꝛc. Conſtantiſſimꝰ ꝓfecto atq3 firmiſſimꝰ ſemꝑ fuit btūs vincentiꝰ nec in aliq̄ ex cōminationib⁹ p̄ſidis terrebat. Manifeſta aūt fuit eius firmitas tripl̄r.

Prio qz ſꝑ fuit in locutione v̄tuoſus.
Scḋo qz fuit i paſſiōe victorioſus
Tertio qz in ↄſūmatione glioſus

Prio qz fuit i locutiōe ꝛc. Vñ cū ſibi diceret dacianꝰ. Nullū erit tormentoꝝ genꝰ qḋ tuū p̄tereat corpꝰ. Beatus vincentiꝰ rñdit. h̄ eſt qḋ ſꝑ optaui. Nemo mihi te amabilior ē: tu ſolꝰ ad mea vota ↄcordas. Nolo vt aliq̄d minuas ḋ ſupplicijs ꝛc. Rom. v. Gliamur in tribulationib⁹. O vere laudabilē virū q̄ ſic tormenta ꝓ chr̄o ſitiebat: ſic in tormentis gaudebat Sic int tormēta imobil et i fide firmiſſimus ꝑſiſtebat Ecci. v. Eſto firmꝰ i via dei

Scḋo fuit in paſſiōe victo rioſus Sap. x. Certamē forte dedit illi vt vinceret. Habuit aūt p̄cipue triplex durifſimū certamen. Primum in eculeo in q̄ fecit eū dacianꝰ toto corpe diſtendi ꝛ diſteſſum diuerſis vulnerib⁹ cruciari et mēbris oīb⁹ diſſipari. Sicq3 cruciatū ferreis pectinib⁹ vſq3 ad intima coſtaꝝ defixis laniari. ita vt vndiq3 ſanguis effluerer ꝛ ſolutis coſtaꝝ compaginib⁹ viſcera interna paterent. Scḋm certamen habuit in craticule incēdio vbi totū corpꝰ vncis ferreis aperit: ardentes lamine infigunt: vulnera vulnerib⁹ imp̄miunt: ſal inſuꝑ in ignē3 ſpargit vt in corpus eiꝰ vndiq3 vulneratū reſiliēs ſtridentib⁹ flāmis crudeliꝰ comburat. pſ. Igne me examinaſti. O q̄3 terribilia q̄3 crudelia tormenta nec tñ in aliq̄ dolebat vincentius ſ3 magis ac magis exultabat: di. Hec eſt glia nomis chriani. Tertiū certamen habuit in carceris ergaſtulo vbi tyrannus fecit teſtas acutiſſimas congeri in ligno pedes affigi: ꝛ ſine oī humano ſolacio derelinq̄. Sed multa ibi recepit a dño ſolacia Primo lucē ineffabilē. Scḋo floꝝ redolentiā. Tertio pedū ſolutionē et angelicā ſocietatē. Cū aūt audiſſet dacianus q̄m cuſtodes carceris videntes q̄d intus erat ꝑ rimas carceris ad fidem ↄuerſi ſunt: amens effectꝰ ait. Et q̄d ampliꝰ faciemus: Ecce victi ſumus.

Tertio apparuit in ↄſum matione glioſus. Tandē eñ iuſſit dacianus eū poni in lecto molli vt vel ſic eū alliceret vel recreatū nouis eū ſupplicijs iterū puniret. In illo āt lecto cū paululū q̄euiſſet ſtatim ſpm̄ glioſum dño tradidit circa annū dñi. cclxxxvij. Iuſſu aūt daciani corpus eiꝰ beſtijs ꝛ auib⁹ deuorandū exponit ſed angeloꝝ cuſtodia i tactū reſeruat. Deniq3 coruꝰ igluuiei deditus alias aues cū iam ſe maiores impetu alaꝝ abegit ꝛ lupū accurrentē morſib⁹ ꝛ clamorib⁹ effugauit. Qḋ audiens dacianꝰ ait. Puto q̄ nec mortuū potero ſuꝑare. Iuſſit ḡ ipm̄ cū ingenti mola in pelagus ꝓijci: ſed ipis nautis velocius litora corpꝰ petit. qḋ a q̄dā matrona ꝛ q̄buſdā alijs ipo reuelante inuenit et honorat ꝛ honorifice ſepelit. Sic ḡ p3 q̄3 glioſus martyr q̄3q3 victorioſus fuit beatus vincentiꝰ. Aug. Beatus vincentiꝰ vi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cit in ꝟbis/vicit in penis/vicit in ꝯfeſſiōe/ vicit in tribulatiōe/ vicit exulſus/vicit ſūmerſus/ vicit viuus/ vicit mortuus. Hec Aug. Recte inquā dict⁹ eſt vincenti⁹. Recte de eo dixim⁹ qm̄ exiuit vincens vt vinceret. Nunc inquā ꝑ merito victorie obtinet in celis coronā glie Jac. j. Btūs vir q̄ ſuffert tentationē: qm̄ cū ꝓbatus fuerit: accipiet coronā vite quā repromiſit de⁹ diligentib⁹ ſe. et Apo. iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū in throno meo ꝛc̄. Hunc ḡ tā glioſum martyrē tota animi deuotione veneremur: hunc in patronū ꝛ aduocatū noſtrū apud deū aſſumam⁹: q̄tinus ei⁹ meritis illā a dn̄o grām aſſeq̄mur: qua ꝯ ſpūales neq̄tias victoriā: ꝛ tādē in celis ꝑpetuam glie coronā obtiere mereamur; Amē.

De beato Paulo apoſtolo Sermo.

Uas electiōis

eſt mihi iſte Act. ix. Cōuerſio ſcti pauli facta eſt eodē anno q̄ chrs paſſus ē: ꝛ ſtephan⁹ lapidat⁹: anno n̄ naturali ſꝫ emergenti. Nam dn̄s. viij. kal. aplis paſſus ē: ꝛ ſtephanus eodē anno tertia die auguſti lapidat⁹. paul⁹ ꝟo. viij. kal. februarij ꝯuerſus. Celebrat aūt ei⁹ conuerſio ab eccſia ꝓpt̄ tres rōes. Prima ē ratio exēplationis. vt vicꝫ ꝑ hoc exemplū nemo deſperet de venia cū chrs ſuo ꝑſecutori tātā grām dederit. ps. Cor contritū ꝛ humiliatū de⁹ nō deſpi. Ber. Maior eſt dei pietas q̄ꝫ quis iniq̄tas. Scda eſt rō ꝯſolationis. Nā ſic eccſia magnā triſticiā ꝛ anguſtiā ſuſtinuerat in ei⁹ ꝑſecutione: ita magnū gaudiū recepit in ei⁹ ꝯuerſiōe q: fact⁹ eſt lumen toti⁹ eccſie. Heſter. v. Noua lux oriri viſa eſt: gaudiū: honor ꝛ tripudiū apd̄ oēs. Tertia eſt rō gratiaꝝ actionis. vt vicꝫ grās agam⁹ deo de tā mirabili ꝯuerſione et q̄ tāt⁹ fruct⁹ tanta vtilitas ꝑuenit eccleſie. q: de ſeuiſſimo ꝑſecutore ſubito fact⁹ ē fideliſſim⁹ ꝓdicator: de vaſe ꝑditiōis ſubito fact⁹ eſt vas electionis. i. vas a deo ſpecialiꝭ electū vt grā ꝛ ſapia dei impleret ꝑ quandā excellentiā. Pro cui⁹ euidenti declaratione ꝯſiderande ſunt tres ꝓncipales excellētie ſiue ꝑeminētie q̄ fuerunt in eo.

Pria eſt excellentia ſpecialꝭ vocatiōis.
Scda ē excellentia ſpiritalꝭ illuminatiōis
Tertia ē excellētia ꝟtualis ꝑfectionis.

Prima igiꝭ eſt excellentia ſpecialis vocationis q̄ facta eſt in ꝯuerſione ſua. Excellit aūt vocatio beati pauli vocationem alioꝝ aploꝝ ꝓcipue triplr.

Primo q: pre ceteris mirabilꝭ.
Scdo q: ꝑ ceteris honorabilꝭ
Tertio q: ꝑ ceteris laudabilꝭ

Primo q: pre ceteris vocationib⁹ alioꝝ. ſ. aploꝝ eſt mirabilꝭ. Fuit em̄ hec pauli vocatio multū mirabilis tripliciter. Primo ex parte ꝓncipij effectiue. ſ. ipius chri q̄ ibi oñdit ſuā mirabilē potētiam. vn̄ dicit ei. Durum eſt tibi ꝯ ſtimulū calcitrare. ſubito em̄ eū imutauit. Jdo ſtatim dicit paulus Dn̄e q̄d me vis facere. Uide quantā obedientie ꝓmptitudinē iā oſtendit. Aug. ſup illo ꝟbo Occiſus agn⁹ a lupis facit agnos de lupis Jam parat ſe ad obediendū q̄ ꝑus ſeuiebat ad ꝑſequendum. Itē oñdit ibi ſuā mirabilē ſapiam i hoc q eū a tumore ſupbie deiecit oñdēdo infirma humilitatꝭ nō ſublimia maieſtatꝭ. Ego inq̄t ſum ieſus nazarenus ꝛc̄. Gloſa. Non deū aut dei filiū ſe vocat: ſꝫ humilitatis inq̄t mee ſuſcipe ifirma et ſuperbie tue ſquamas depone. Itē ibi oñdit ſuā mirabilem clementiā in hoc. q euꝫ exiſtentē in voluntate ꝛ actu ꝑſequēdi ſic vocauit Habebat em̄ prauū affectū. q: vt dr̄ Actꝫ. ix. Erat ſpirans minaꝝ ꝛc̄. Habebat ꝑuerſū conatum: quia acceſſit ad ꝓncipem ſacerdotum ꝛc̄. quaſi ſe ingerens. Habebat ꝑnitioſum actum. quia ibat vt vinctos ꝑduceret hieruſalem ꝛ ideo iter eius peſſimū erat ꝛ tamen ipſum diuina miſericordia conuertit. Similiter lꝫ non ſic mirabiliter oſtendit pijſſimus ipe dominus ad reuocandos ꝛ conuertēdos peccatores multipliciter ſuam potentiam per cuius conſiderationem inducantur ad timorē. Ecci. j. Unus eſt altiſſimus creator omniū oīpotens rex et metuendus nimis. Matth. x. Eum timete qui poteſt ꝛ animā et corpus perdere in gehennam. Timor autem iſte retrahit a pctō ꝛ vocat ad bonū op⁹ ipellēdo. Ecci. j. Timor dn̄i expel. pec. Et